



เรื่องชัช

ทรัพย์สินนรินทร์

หรือจะเป็นที่สอง

ท่าไม่หลักสูตรแพทยศาสตรนานาชาติ ที่ต้องปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงยังไม่นำเข้าสู่ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาว่าจะอนุมัติให้เปิดการเรียนการสอนภายในปีการศึกษา 2553 นี้ เสียที

เท่าที่ติดตามข่าวนี้เห็นว่าแม้จะมีคณาจารย์จากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 6 คนยื่นเรื่องคัดค้านไปยังแพทยสภา ทางแพทยสภายังยืนยันมติเดิม คือเห็นว่าหลักสูตรนี้ผ่านการพิจารณาอนุมัติไปแล้ว ทั้งยังไม่มียุทธศาสตร์ใหม่ที่จะคัดค้าน จึงเป็นเรื่องของสภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติหลักสูตรนี้

แต่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย คือ อธิการบดีก็ยังไม่นำเข้าหลักสูตรนี้เข้าสู่สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาในการประชุมครั้งที่ผ่านๆ มา ทั้งไม่ทราบว่าการประชุมครั้งต่อไป วันศุกร์ที่ 5 มีนาคม จะนำเข้าบรรจุในวาระหรือไม่ หากนำเข้าบรรจุเข้าวาระเพื่อให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยพิจารณา จะได้ทราบว่าทางสภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการอย่างน้อย 3 ฝ่ายคือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตัวแทนผู้บริหาร และตัวแทนคณาจารย์พิจารณาอนุมัติหรือไม่ อย่างไร

การพิจารณาอนุมัติหรือไม่ อย่างไร ของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นอันสิ้นสุด แม้จะต้องส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณารายละเอียดปิดท้ายก็ตาม การเรียนการสอนในวิชาแพทยศาสตรบัณฑิตแม้มีหลักสูตรนี้ขึ้นมาในประเทศไทย ปัญหาการผลิตแพทย์ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะในชนบทห่างไกล

การผลิตแพทย์ในโรงเรียนแพทย์ มีกว้างขวางขึ้น จากสถาบันการศึกษาของรัฐ ไปถึงภาครัฐ เช่น กรุงเทพมหานคร จัดตั้งมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครขึ้นมา ก็รับเอาคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลวชิรพยาบาลมาสังกัด และยังมีการเรียนวิชาแพทยศาสตร

ของสถาบันการศึกษาเอกชนอีกอย่างน้อย 2 แห่ง คือ

มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

รวมถึงการที่ลูกหลานไทยไปเรียนแพทย์ในต่างประเทศ เมื่อกลับมาทำงานในโรงพยาบาลทั้งของรัฐและเอกชน จำนวนแพทย์ก็ยังไม่พอเพียงต่อความต้องการผู้ดี

แม้ประเทศไทยจะมีศูนย์การแพทย์ที่ทันสมัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนแพทย์ มีโรงพยาบาลทั้งที่เป็นโรงเรียนแพทย์ ที่เป็นของกระทรวงสาธารณสุข ที่เป็นของท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร ที่เป็นของเอกชน

แต่ยังไม่สามารถรองรับผู้ป่วยเฉพาะในกรุงเทพฯ และปริมณฑลได้เพียงพอ

กระทั่งรัฐบาลสมัยหนึ่ง ไปเปิดการเรียนการสอนวิชาแพทย์ในภูมิภาค ทั้งที่เชียงใหม่ขอนแก่น สงขลา รวมถึงเปิดศูนย์การแพทย์ในหลายจังหวัด การให้การรักษาประชาชนคนไทยทั่วประเทศก็ยังไม่เพียงพอ

ยิ่งชื่อเสียงทางการแพทย์ของไทย ไม่ว่าจะเป็นตัวแพทย์ ตัวโรงพยาบาล รวมถึงระบบการรักษาพยาบาลของเรามีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับจากชาวต่างประเทศในระดับผู้มีอันจะกิน บรรดาผู้คนเหล่านั้นก็ยิ่งเข้ามารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของไทยมากขึ้นทุกวัน

ถูกละ ผู้ที่เรียนวิชาการแพทย์ในเมืองไทยย่อมมีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีอยู่แล้ว เมื่อจะมีการเรียนการสอนวิชาแพทย์ด้วยภาษาอังกฤษ หรือจะเลยไปถึงการจัดตั้งสาขาแพทยศาสตรนานาชาติก็ยิ่งจะเป็นผลดี

ทั้งกับผู้เรียน วงการแพทย์ และประเทศไทยที่จะรองรับนักศึกษาต่างชาติที่จะเข้ามาศึกษาสาขานี้ต่อไป

วันนี้ เท่าที่สลับรับฟังมา ทราบว่าคณะแพทยศาสตร์ในหลายมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนต่างมีแนวทางการคิดเห็นที่จะเปิดการเรียนแพทยศาสตรนานาชาติขึ้นเช่นกัน เพราะอย่างน้อยหลักสูตรที่บูรณาการจากคณะแพทยศาสตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผ่านการรับรองจากแพทยสภาแล้ว

หากมหาวิทยาลัยอื่นจะดำเนินการด้วย ก็ไม่น่าจะมีปัญหาขัดข้องแต่ประการใด

ไม่เป็นไร ลืมเสียเถิด หากคณะแพทยศาสตรของมหาวิทยาลัยอื่นเขาจะแข่งหน้าเปิดเป็นแห่งแรก และศรีนครินทรวิโรฒจะกลายเป็นแห่งที่สองที่สามก็อย่าไปโทษวิสัยทัศน์ของใครว่าสั้นและคับแคบนะจ๊ะ